

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget går ud på at fastlægge den ordning, der følger af Schengen-konventionens artikel 75 om udstedelse af attester til rejsende, der medbringer lægemidler, som indeholder euforiserende stoffer.

Bestemmelsen i konventionens artikel 75 medfører ikke nye forpligtelser for borgerne. Ordningen tilsigter tværtimod en lettelse for de borgere, der har brug for dokumentation for deres ret til på udlandsrejser at medbringe medicin, der indeholder euforiserende stoffer.

Artikel 75 har således til formål at etablere en enkel og standardiseret ordning, som gør, at rejsende, der på forhånd ønsker at sikre sig mod besværigheder i forhold til rejselandets lovgivning, på en let og overkommelig måde kan dokumentere overfor de udenlandske kontrolmyndigheder, at det medbragte lægemiddel er til eget brug som led i en medicinsk behandling.

Der er grund til at fremhæve, at Schengen-konventionens artikel 75 hverken forøger eller begrænser antallet af lægemidler, der ikke frit kan indføres eller besiddes i Schengen-landene. Dette er som hidtil et spørgsmål, som afhænger af national lovgivning i de enkelte lande.

Det skal ligeledes fremhæves, at artikel 75 heller ikke begrænser adgangen til ved udlandsrejser at medbringe lægemidler indeholdende euforiserende stoffer i forhold til det, der allerede gælder i dag.

Artikel 75 indebærer således alene, at der med bestemmelsen skabes dels en forpligtelse for kontrolmyndighederne i de enkelte Schengen-lande til at anerkende attester, der er udstedt af de kompetente myndigheder i de andre Schengen-lande, dels en forpligtelse for Schengen-landene til at tilbyde den omhandlede attestordning til borgerne.

Regeringen lægger vægt på, at den attest, som kan udstedes i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 75, kan opnås efter så enkel en procedure som muligt.

Det foreslås derfor med lovforslaget, at kompetencen til at udstede attesterne tillægges indehaverne af apoteksbevillinger. Dermed vil attesten kunne fås i forbindelse med købet af lægemidlerne.

På baggrund af erfaringerne fra andre Schengen-lande må der forventes en relativ beskedent efterspørgsel af attester. Det er således oplyst, at der i Frankrig siden ordningens indførelse er udstedt ca. 100 attester på årsbasis. I Holland er der indtil 1998 udstedt ca. 80 attester om året, hvilket efter de hollandske myndigheders skøn nu er steget til ca. 150 attester på årsbasis.

2. Baggrunden for Schengen-konventionens artikel 75

Ordningen i Schengen-konventionens artikel 75 skal ses i sammenhæng med lovgivningen om euforiserende stoffer i de enkelte lande.

Euforiserende stoffer er i stort set alle lande, herunder også i Danmark, undergivet særlige kontrolforanstaltninger. Det betyder bl.a., at man ikke frit kan indføre eller besidde lægemidler, hvori sådanne stoffer indgår.

Forpligtelsen til at undergive euforiserende stoffer særlige kontrolforanstaltninger følger bl.a. af en række FN-konventioner.

Udover de forpligtelser, der følger af disse konventioner m.v., er det op til det enkelte land at fastlægge, hvilke euforiserende stoffer der ikke frit kan indføres eller besiddes i det pågældende land. Det gælder også lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer.

For Danmarks vedkommende er de nærmere bestemmelser fastsat i bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 49 af 29. januar 2001, om euforiserende stoffer, der imidlertid alene regulerer indførslen og besiddelsen af euforiserende stoffer her i landet.

I andre lande er der på tilsvarende måde fastsat nærmere regler for indførslen og besiddelsen af euforiserende stoffer i de pågældende lande. Disse regler vil efter omstændighederne kunne afvige fra de danske bestemmelser.

Forskellene mellem de enkelte landes nationale regler betyder, at en rejsende, der har brug for at med-